

donderdag, 23 mei 2019 12:42

De foto's van John Logemann

Over foto's en meer.

Ik ben zeker geen volleerd fotograaf, daarnaast heb ik geen enkel verstand van belichting, filters, sluitertijden, bewerkingsprogramma's en meer van die vaktechnische dingen. Nee, ik stap op de fiets of ga lopen en neem gewoon mijn camera mee. Hier in Engelum en omgeving, soms verderop, natuurlijk als we op vakantie zijn, altijd is de camera onder handbereik. Ik heb sinds een jaar of 5 de dwingende behoefte om vast te leggen, al het moois dat ik zie te vangen. Soms lukt dat prima, vaak lijkt het nergens op. Gelukkig hebben we het digitale tijdperk. Alles wat niet mooi is, kan zo onder de delete-knop. Eigenlijk doen we het allemaal wel, we hebben tenslotte allemaal een mobieltje waarmee we snel even wat plaatjes kunnen maken.

Foto's maken dus, of "Happy Snapper", zoals de Amerikanen dat zo mooi kunnen zeggen. Ik publiceer weleens wat foto's op mijn facebook pagina. Best veel mensen geven dan een like, sommigen geven ook echt commentaar. Leuk om te zien dat mensen mooi vinden wat ik ook mooi vind. Heel soms durf ik het aan om wat foto's te delen in facebook groepen die echt over fotograferen gaan. Reacties zijn dan vaak al wat minder, ook wat minder mild. Fotograferen is dan ook een vak. Een vak wat ik niet beheers, foto's maken is voor mij echt een hobby.

Wat mij vooral aanspreekt is landschap en natuur. Soms wat mooie oude gebouwen. Een enkele keer heb ik de kans om een mens vast te leggen, met toestemming, in karakteristieke pose, of gewoon een mooi moment. Toen mijn vader een paar jaar geleden ongeneeslijk ziek was heb ik hem bijvoorbeeld tijdens een wandeling op de foto kunnen nemen. Ik had het geluk dat ik op de foto's mijn vader zag en niet een zieke, oudere man in een elektrische rolstoel. Samen met diegene waarmee hij al 60 jaar van zijn leven had gedeeld, mijn moeder. Ze praatten met elkaar, zoals ik nooit beter wist dat ze met elkaar spraken. De foto hangt in de huiskamer, mooiere herinnering kan ik aan mijn vader niet hebben.

Ik gaf hierboven al aan dat landschap en natuur mij vooral aanspreekt. Het zal U niet verbazen dat de duivenman van Engelum vooral een grote interesse heeft in vogels. Enig idee hoeveel soorten er hier in en om het dorp rondvliegen? Enig idee hoe vaak we wintergasten hebben, die met bepaald weer even aankomen in ons mooie Friese land? Ik kom regelmatig aan de waddendijk, bij Zwarte Haan, of vaak nog iets verder. Soms heb je dan echt geluk, duizenden Brantganzen bij elkaar, of gewoon een graspiepertje die zich makkelijk laat vastleggen. Ooit al eens bij het Hegewiersterfjeld geweest? U kent het vast, het zijn de waterplassen vlak langs de N31 tussen Zurich en Harlingen. Ik kan het U aanraden, zelfs als je niet van natuur houdt word je even stil van de hoeveelheid en verscheidenheid die dat stukje vogelreservaat te bieden heeft. Of zoals vorige week zondag. Op de fiets langs het Van Harinxmakanaal, richting Dronrijp. In een weiland, net over de sloot, twee grutto's, ik kon ze bijna aanraken. Uniek, normaal laten die je echt niet zo dichtbij komen.

Ik kan het dus iedereen aanraden, ga lekker naar buiten, pak de fiets of de benenwagen, neem een camera mee en geniet van wat er allemaal om je heen te zien is. Volgens mij weet het hele dorp wel dat ik lange dagen van huis ben, drukke baan, dat er weinig tijd overschiet voor andere zaken. Eén van de zaken waar ik dus tijd voor maak zijn mijn rondjes met de camera, een heerlijke ontspanning.

John Logemann